

[Undervisningsministeren.]

men gradvis i Løbet af en lang Aarrække, naar Forholdene i Kommunerne er egnede dertil, man da fra Venstres og konservativ Side vil yde sin Medvirken til, at Loven føres ud i Livet efter sin Hensigt og kommer til at gøre den Nytte, som vi haaber den skal gøre for den opvoksende Slægt. Der vil efter denne Ordning fremdeles i den danske Skole være Plads for særprægede Lærere. Det er en rummelig Ordning, en frisindet Ordning, en Ordning, hvorigenom man i meget vid Udstrækning har lagt det i de lokale Myndigheders Hænder, hvorledes Skolen skal være for den stedlige Befolknings Børn. Det er en Linie, som fra Frisindets Side har været fulgt i dansk Skolepolitik gennem de sidste 2—3 Slægtled. Denne Linie vil ikke blive brudt, og jeg haaber, at alle vil medvirke til, at Nyordningen kan komme til at danne Rammen om en Undervisning i den danske Skole, som kan blive til Gavn og Lykke for den Slægt, der vokser op i en vanskelig Tid.

Stegger Nielsen: Det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) udtalte, at om Landsbyskolen havde man paa Landet den Mening — og det maatte være Meningen med en Udtalelse, der var fremsat i Folketinget —, at denne Skole er god nok for Landarbejdernes og Husmændenes Børn, men saa kunde det ogsaa være tilstrækkeligt. Jeg ønsker heroverfor at sige, at denne Karakteristik ikke er rigtig, den er saa forkert, som noget kan være. Jeg har tjent denne Skoleform i 30 Aar og kender den ud og ind. Det er den mest demokratiske af alle Skoleformer. De sidder dér Side om Side fra alle Hjem, fra Landarbejderens Hjem, fra Husmandens Hjem og fra Gaardmandens Hjem, og kun rent undtagelsesvis gaar der Børn ind paa Betalingsskolerne og næsten aldrig i disse Tider. Det har været en lykkelig Skoleform. Det har ikke været en klassepræget Skole — det maa ikke siges, for det er ikke rigtigt. Netop deri har vi maaske Kærnen i, at man ikke ude paa Landet kender til den Klasseforskel, som vi kender saa mange andre Steder.

Ordføreren (H. P. Johansen): Jeg skal blot sige til det ærede Medlem (Stegger Nielsen), at det Forhold, som jeg nævnte,

nu engang er en Kendsgerning i visse Tilfælde. Jeg har ikke sagt, at det var Regelen, men det er en Kendsgerning i visse Tilfælde. Det ærede Medlem kan jo blot se sig om, saa vil han selv kunne opdage, at det er, som jeg sagde. Man kan ogsaa stille det Spørgsmaal: Hvorfor sendes Børnene i saa stor Udstrækning ind til Byerne og ind til Realskolerne, som Tilfældet er? Der kan naturligvis være mange Grunde dertil, men en af Grundene er sikkert den, at Landsbyskolen anses for at være for ringe til dem, der har Raad til at ofre noget mere paa deres Børn. Men det var saa vist bedre, hvis de ofrede noget for at forbedre selve Landsbyskolen, saa det ikke blot kom deres egne Børn til gode, men kom samtlige Børn i Kommunen til gode.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 38 Stemmer mod 22.

Ændringsforslag Nr. 2

forkastedes med 38 Stemmer mod 14.

§§ 1—5

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3

forkastedes med 38 Stemmer mod 14.

§§ 6—32

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4

forkastedes med 38 Stemmer mod 14.

§§ 33—62

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5

forkastedes med 38 Stemmer mod 14.

§§ 63 og 64

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.